

af underordnet økonomisk betydning — og den økonomiske betydning deraf yderligere afsvækkes under den foreslåede afvikling af statsejendomsskylden — og da det må anses for ønskeligt at spare det administrative besvær, der vil være forbundet med ved fremtidige ændringer i disse ejendommers benyttelse at føre kontrol med evt. ophævelse eller indskrænkning af de eksisterende fritagelser, foreslås det derfor i forslaget § 6, at man opretholder disse fritagelser uanset eventuelle fremtidige ændringer med hensyn til disse ejendomme. Det er som følge heraf i forslaget § 6, stk. 1, foreslået, at den fikserede ejendomsskyld til staten for de ejendomme, der i skatteåret 1965-66 har været helt fritagne for statsejendomsskyld, bortfalder endeligt den 1. april 1966. Ejendomme, som i skatteåret 1965-66 evt. kun har været delvis fritagne, foreslås derhos efter forslaget § 6, stk. 2, fremtidig fritaget i forholdsmæssig samme omfang, som de har været fritaget i skatteåret 1965-66. Bestemmelsens formulering indebærer, at ejendommen fremdeles skal være fritaget for den samme brøkdels af den ejendommen til enhver tid påhvilende fikserede ejendomsskyld, som den hvormed ejendommen har været fritaget i skatteåret 1965-66. Dette betyder, at fritagelsen beløbsmæssigt går ned i ganske samme takt, som den generelle aftrapning af ejendomsskylden finder sted, hvilket må anses for rimeligt, idet en delvis fritaget ejendom — såfremt den under afviklingen skulle bevare fritagelse for samme beløb i kroner og øre — ville opnå en hurtigere afvikling af den i skatteåret 1965-66 ikke fritagne del af ejendomsskylden end andre ejendomme. De delvise ejendomsskyldsfritagelser, der således skal bevares efter princippet i § 6, stk. 2, må i tilfælde af udstykning evt. fordeles, og fordelingen heraf er i § 6, stk. 2, 2. pkt. foreslået foretaget på ganske samme måde, som den fikserede ejendomsskyld fordeles efter reglerne i § 5.

Til §§ 7-9.

Mens reglerne i § 6 angår bevaringen fremover af fritagelser, der har foreligget i skatteåret 1965-66, angår reglerne i §§ 7-9 etablering af nye fritagelser for ejendomme, der ikke allerede har været fritaget i 1965-66, og eventuel udvidelse af bevarede delvise fritagelser fra 1965-66. Reglerne i §§ 7-9 vil på grund af den i § 6 foreslåede ordning for de gamle fritagelser næppe finde anvendelse i noget særligt stort omfang, idet de jo forudsætter, at der er tale om gamle ejendomme — behæftet med statsejendomsskyld — som på et eller andet senere tidspunkt overgår til fritagelsesberettigende anvendelse — eller hvis de har været delvis fritaget i 1965-66, senere i udvidet omfang overgår til sådan anvendelse. Det må anses

for rimeligt, at der fremtidig bliver holdt mulighed åben for etablering af nye fritagelser og eventuel udvidelse af delvise bevarede fritagelser. I disse tilfælde synes det dog rimeligt — i stedet for at udforme helt selvstændige fritagelsesregler i afviklingsloven — at udforme disse i tilknytning til reglerne om kommunale ejendomsskyldsfritagelser i den kommunale ejendomsskattelovs § 20. Dette er sket ved forslaget §§ 7 og 8. De kommunale ejendomsskyldsfritagelser efter § 20, stk. 1 og 2, er fritagelser, der afledes af kommunale grundskyldsfritagelser efter den kommunale ejendomsskattelovs §§ 7-9. § 20 indeholder dog i stk. 3 tillige regler om tilsvarende fritagelsesadgang med hensyn til ejendomme, der evt. er vurderet som bygninger på fremmed grund, og hvor der derfor ikke kan være tale om grundskyldsfritagelse. Ved at knytte fritagelsesreglerne i afviklingslovens §§ 7 og 8 primært til den kommunale ejendomsskattelovs § 20 — i stedet for at knytte dem direkte til den kommunale ejendomsskattelovs §§ 7-9 — opnås det, at afviklingslovens fritagelsesregler også vil dække eventuelle tilfælde, hvor der er tale om bygninger på fremmed grund. Reglerne i §§ 7 og 8 i afviklingsloven er i øvrigt opbygget således, at man bevare det gældende princip i statsejendomsskatteloven, hvorefter visse fritagelser gives automatisk — andre kun bevillingsmæssigt af finansministeren efter ansøgning. Afviklingslovens § 7 omfatter den førstnævnte kategori og angår ejendomme — som enten automatisk er fritaget for kommunal ejendomsskyld efter den kommunale ejendomsskattelovs § 20, jfr. § 7, stk. 1-4 (det drejer sig her hovedsagelig om forskellige offentlige ejendomme) eller ejendomme, som af en kommunalbestyrelse ville kunne fritages efter den kommunale ejendomsskattelovs § 20, jfr. § 8, stk. 1, litra a, b, d, e, og stk. 2, således som sidstnævnte paragraf er formuleret i det samtidig hermed fremsatte lovforslag om ændring i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme (bestemmelserne angår herefter de samme ejendomskategorier, som har været omfattet af de hidtidige lovmæssige fritagelser i statsejendomsskattelovs § 79, jfr. § 49, stk. 1 c-f). Statsejendomsskyldsfritagelse i sidstnævnte tilfælde skal dog, som bestemmelsen i afviklingslovens § 7 er formuleret, være uafhængig af, om vedkommende kommunalbestyrelse rent faktisk har givet vedkommende ejendom fritagelse for den kommunale ejendomsskyld. Afviklingslovens bestemmelse bibeholder altså på dette punkt det hidtidige princip, hvorefter statsejendomsskyldsfritagelse obligatorisk tilkommer ejendomme af denne karakter.

Bestemmelsen i forslaget § 8 svarer til de tilfælde, hvor der også hidtil af finansministeren har